

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

Perillvstri, Et Generoso Domino Domino Carolo Comiti A Strassoldo,
Ingolstadiensis, Academicæ, Maioris Marianæ Congregationis Præfecto
Meritissimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

PER ILLVSTRI, ET GENEROSO
DOMINO DOMINO

CAROLO
COMITI A STRASSOL-
DO, INGOLSTADIENSIS,
ACADEMICÆ, MAIORIS
MARIANÆ CONGREGA-
TIONIS

PREFECTO MERITISSIMO.

Nter multos, qui me
obligatum tenent,
diu anceps fui, PER-
ILLVSTRIS DOMINE
COMES, cui librum
hunc de POENITEN-
TIA dedicarem. Præ omnibus tu
placuisti. Quando enim aliter non
possum, vel sic nomen tuum honora-
bo: immò librum meum potiùs no-
mine tuo decorabo. Academiæ no-
stræ decuses, quid ni & librum deco-

)(2

rare?

EPISTOLA

rareſ? Te inter primos videt Aurora
Deo ſupplicantem, tum Muſis litte-
riſque litantem; te Sol oriens vel in
templis ſacrificio, vel in Muſæis col-
legio, vel in ſcholis auditorio præſen-
tem inuenit; te Meridies in menſa
non tam epulantem, quàm de quæ-
ſtione aliqua vtili diſſertantem au-
dit; te ipſum tempus animo relaxan-
do tributum, cum Mathematico cer-
nit vel terras metientem, vel oculis
ad aſtra aſcendentem, cælo viſu pari-
ter atque affectu affixum; te ſerus
Vesper non teſſeris & fritillis, ſed li-
bris non luſibus, ſed Legibus vacan-
tem aſpicit; te Sol occiduus, non vi-
no marcidum, ſed ſcientijs irrigatum;
non Baccho & Cerere, ſed Phœbo &
Pallade plenum relinquit. Nox ipſa
te obſeruat in tenebris lucentem.
Neque enim per plateas, ſed per om-
nis generis historias ſoles circumam-
bulare. Hæc te omnibus commen-
dant, ſiue priuatim colloquijs tuiſ
erudi-

DEDICATORIA.

eruditionem immisceas, siue publice atque inter ipsos Doctores in alteram partem disputes. Hæc te, hæc Academiam nostram ornant. Neque hesterna sunt encomia ista: talis eras, quàm dia nobiscum eras. Immo talem te fuisse in Italia quoque, liber panè grandi volumine, & laboratæ de tota Philosophia theses testantur, quas cum maximo plausu Bononiæ proposuisti à te propugnandas. Et propugnatas esse ita, Iurisperiti experiuntur, qui te cum voluptate audiunt nodos suos tam rotundè dissolventem. Vno verbo multa dicam, in tanto Academicæ iuventutis flore, paucos diceris tibi pares habere, nullum superiorem. Et quamquam ipse labor ac studium litterarum haud immeritò inter virtutes solet numerari, plerumque tamen & indicium est, & comes virtutum reliquarum. Itaque argumentum prudentiæ tuæ non necesse est

EPISSSTOLA

Cic lib. 1.
de Offic.

aliunde petere. Vt enim nemo tem-
pus & profectus sui occasionem ne-
gligit, nisi imprudens, & Epime-
theus aliquis, ita quisquis serit cū
serendum est, prudens habetur. Quæ
prudentia, cū, teste Tullio, *sit ve-*
rum expetendarum fugiendarumve sci-
entia, tantò in te laudabilior est,
quantò aliàs magis consuevit esse se-
nectutis, quemadmodum temeritas
florentis ætatis; tantoque altior,
quantò longiùs prospicit, atque ea
considerat, quæ sunt post hanc vi-
tam secutura. Hinc tanta in te legum
addiscendarum cupiditas. Quia iu-
stitiam amas, vis scire iusta. De alijs,
qui ad iustitiam administrandam aspi-
rant, & tamen ita litteris dant ope-
ram, vt ne scire quidem, quid iustum
sit, velle videantur, quid sperari po-
test? In te spes est, & ea, quæ suspi-
ciuntur in multis, si vel senes osten-
dant se affecutos. Rara res est, sua-
uis grauitas, & grauis suauitas. Hinc
nemo

DEDICATORIA.

nemo in te fugit grauitatem, nemo contemnit suauitatem; sermonem iucundum & comitatem tam multi prædicant; modestiam omnes verentur. Hinc, quod alij difficulter admonitione, tu vultu facilè obtines, ne te præfente quisquam ore effundat, quod aures contaminet.

Hæc tanta morum honestas, cum eximia pietate coniuncta, Parthenios Academiæ nostræ Ingolstadiensis Sodales mouit, vt te sibi præferrent præficerentque, taliq; & tam illustri Præfecto cœtum suum exornarent. Quam voluntatem etiam porò continuarent, nisi tu Reipublicæ maturus, abitum cogitares. Decrerunt igitur, memoriam nominis tui aliquo publico monumento esse consecrandam. Existimarunt enim, virtutis tuæ testimonium, Congregationis suæ esse ornamentum. Obsequi igitur volui illorum voluntati; præsertim cum vna eademque opera,

EPISTOLA

& Sodales meos, & *Exempla mea de Pœnitentia* tuis titulis laudibusque condecorarem. Quod tantò confidentiùs facio, quia non solùm in his multa narrantur de casibus & admirandis operibus *Pœnitentia* Italorum, verùm etiam, quia scio, hunc librum sine suspitione mysterij, ei inscribi, qui prouinciatim, & vbique ita vixit, vt non fecerit pœnitenda.

Nimirum stirpis tuæ est indoles, nusquam non gloriam promereri. Fulsit ante hac inter prima sidera, in aula Florentina, Parens tuus; quem nequaquam terris abstulisset natura, nisi tales virtutis hæredes ac successores reliquisset. Eâdem via duo alij fratres tui gradiuntur. Neque degenerat, qui *Augustissimo Casari Ferdinando III.* inter Ephebos, aut alter, qui in militia seruit. Sed ante omnes mihi, priùs quàm te nossem, ex eadem Cæsaris aula laudatus est is, qui in militia tam fortiter pugnando, pro
eadem

DEDICATORIA.

eadem Imperatoria Maieſtate, non ſolùm fortunās & opes ſuas expoſuit, ſed etiam ſanguinem & vitam profudit. Plus ei hoſtis dedit, quàm abſtulit: abſtulit mortalem vitam, & gloriam dedit immortalem. Itaque ante Iglauiam cecidit, vt inter heroës perenniter ſtaret: inter octo ſcilicet familiæ tuæ à ſexcentis jam annis florentiſſimæ bellatores (quorum duo Generales fuère) qui omnes pro Cæſare, pro Religione, pro Eccleſia impigrè & acriter militiam colentes occupauerunt, ſtatuis & obeliſcis digni. Tu quoque, ſi ſic pergis, non ſolùm paria facies, ſed etiam longè eminentiora, vt ſicut inter CAROLOS, ita & inter MAGNOS numereris. Vale, & ſeu votum meum, ſeu vaticinium imple. Ingolſtadij, Anno ſalutis 1649. 16. Cal. Iunij.

Scruius in Chriſto

GEORGIUS STENGLIVS
Societatis I E S V.